

IS HET KONINKRIJK VAN JEZUS AL GEVESTIGD (1)?

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in de bijbel staan veel schriftplaatsen met betrekking tot een heerlijk, toekomstig Koninkrijk vol vrede en rust, waarin de Messias als Vrededorst zal regeren. Dit Koninkrijk wordt overigens ook wel het 1000-jarig Vrededorst genoemd. In de eeuwen na Jezus' dood en Opstanding zijn er tijden geweest, dat men meende dat dit Koninkrijk reeds was aangebroken. Maar dan bleek op een later moment steeds weer, dat men zich toch had vergist.

Ook nu in onze dagen is er een geestelijke stroming op gang gekomen, waarvan de aanhangers tegen alle logica in menen, dat Jezus' Koninkrijk reeds is aangebroken. Ik verwijs u hiervoor onder andere naar de studie "EINDTIJDTHEOLOGIEËN", delen 2 en 3, welke u eveneens op deze website kunt vinden. In deze studie zal ik niét op deze stroming ingaan. Want gezien alle diepe ellende en nood in de wereld (denkt u maar aan alle oorlogshandelingen, crises, ziekten, zonden, etc.) kan het onmogelijk waar zijn, dat het Vrededorst waarin Jezus notabene Zelf de grote Koning zal zijn, reeds is aangebroken. Gods koninkrijk impliceert immers, dat zowel de geestelijke als de wereldlijke macht bij Jezus zal berusten. Alleen Hij is capabel en waardig om deze gecombineerde macht uit te oefenen. Een gewoon mens, zelfs geen wedergeboren mens, zal nooit die gecombineerde macht kunnen uitoefenen. Hoe geestelijk hij ook is, zal hij nog dagelijks tegen de oude, zondige natuur moeten strijden en beslist ook vele fouten maken. Ja, iemand die minder sterk in de schoenen staat, zou snel door zucht naar macht worden gecorrumpeerd. Dit alles is al voldoende reden om het standpunt, dat het Koninkrijk reeds zou zijn aangevallen, te verwerpen.

In deze studie wil ik wél de belangrijkste visies behandelen over Gods besluitvorming met betrekking tot Zijn Koninkrijk, nádat Israël Zijn Zoon Jezus had verworpen en naar het kruis verwezen. Daarbij wil ik op voorhand aangeven, dat ik zelf meen, dat bij de wedergeboorte het Koninkrijk van Jezus in ons hart een aanvang neemt. Want als het goed is, regeert Jezus daarna over ons leven. De feitelijke vestiging van Zijn Koninkrijk zal plaatsvinden na de grote Verdrukking bij Zijn Wederkomst op de Olijfberg bij Jeruzalem.

Waarom vind ik het belangrijk om dit thema te behandelen?

- a. Omdat allerlei verkeerde winden van lering de mensen kunnen afhouden van een diepe, innerlijke relatie met Jezus.
- b. Omdat innerlijke rust, gezien het feit dat de tijden steeds en zwaarder zwaarder worden heel belangrijk is.

Lezenswaardige boeken zijn in dit verband overigens "*Israel, the Church and the Last Days*" van Dan Juster en Keith Inrater, alsmede "*Met Israël op Weg naar de Eindtijd*" van drs. Jan Van Barneveld.

Inleiding

Hoe zag eigenlijk het Joodse volk ten tijde van Jezus dit komende Koninkrijk van Vrede?

Mede als gevolg van de heerlijke bediening van Jezus vol wonderen en tekenen waren de Joden in Zijn tijd vol hoop met betrekking tot het Koninkrijk. Zij geloofden in de profetieën, dat er een heerlijk tijdperk op aarde zou aanbreken, ingeluid door de komst van de Messias, de grote Koning. Hij zou de vijanden van Israël en dan met name de Romeinen vernietigen, waarna er wereldwijd vrede zou zijn. Hij zou Israël bevrijden en de hele wereld zou tot kennis van God komen. Het zou een tijd van vrede en overvloed worden. Het was daarom belangrijk om rechtvaardig te leven volgens de Joodse Wet. Want dan zou God bevrijding van hun vijanden schenken, waarna de weg vrij zou zijn voor het beloofde, eeuwige Koninkrijk.

Het tragische is, dat men niet begreep, dat de werkelijke vijand hun eigen zondige, menselijke natuur was. Men zag niet dat Jezus hen Gods genade aanbood om hiervan verlost te worden en dat deze verlossing de sleutel was tot Gods Koninkrijk.

Toen Johannes de Doper Gods Koninkrijk aankondigde, dachten velen dat de vervulling van hun hoop en de verlossing van de Romeinen nabij was. Matt. 3:2 – *“En zeggende: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”*. Geestelijk gezien was het gedurende 400 jaren in Israël immers een armzalige tijd geweest, waarin geen profetie meer geklonken had. Toen dus Johannes de Doper zijn boodschap van bekering en van spoedig herstel bracht, zagen zij dus voor het eerst weer eens een sprankje licht. Opgewonden zagen zij dus vooruit naar die tijd. Zij dachten dat nú spoedig de Messias zou komen en dat zij nú van hun vijanden verlost zouden worden. Nú zouden spoedig Gods oordelen over de aarde gaan en zou de wereldvrede aanbreken. En Johannes zei dat zij zich hiervoor moesten bekeren en zich laten dopen om Gods oordelen te kunnen ontvlieden. Hiertoe waren zij daarom maar al te graag bereid.

En toen verscheen Jezus op het toneel. Ook Jezus kondigde Gods komende Koninkrijk aan en zei in Matt. 4:17b – *“.....Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.”*

De profetische woorden van de engel Gabriël tegen Maria waren in dat verband relevant. Luk. 1:31-33 – *“En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS. Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.”*

Zoals ook de profetie van Zacharias over Jezus in Luk. 3:68-70 – *“Geloofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke; En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht; Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn;”*

En tevens de profetie van Simeon. Luk. 2:28-32 – *“Zo nam hij Hetzelve in zijn armen, en loofde God, en zeide: Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord: Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken: Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw volk Israël.”*

Zowel Gabriël, Zacharias als Simeon kondigden dus de verlossing van Israël van hun vijanden aan en verklaarden daarmee, dat de hoop der profeten nu was vervuld.

In de ogen van een groot deel van het Joodse volk was Jezus een profeet, Die mét tekenen en wonderen Zijn Woord bevestigde. Zij begrepen heel goed, dat Zijn boodschap dezelfde was als die van de profeten. En daarom dachten zij dat nú dan eindelijk het Koninkrijk, waarvan Johannes de Doper immers zei dat het nabij was en waar zij zo lang op hadden gewacht, was aangebroken. Reeds aan het begin van Jezus' omwandeling noemde Nathanaël Hem de Koning van Israël (Joh. 1:50). En in Joh. 6:15 lezen we, dat de mensen Jezus met geweld Koning wilden maken. De discipelen waren zo overtuigd van het spoedig aanbreekende Koninkrijk, dat sommigen zelfs belangrijke functies onderling al aan het verdelen waren (Matt. 20:20-21). En bij de intocht van Jezus in Jeruzalem (Matt. 21:8-11; Mark. 11:7-10; Luk. 19:36-38; Joh. 12:12-13) was de menigte razend enthousiast. Want toen Jezus op het ezeltje ging zitten, dachten zij dat de profetie van Zach. 9:9 vervuld was en dat de Messias, de Koning van Israël, was gekomen. Maar er gebeurde niets! Jezus riep Zichzelf niet uit tot Koning. En wat er kort daarna gebeurde, is ons allen bekend. De Joden hadden zo gehoopt op de Komst van de Messias en waren nu zo teleurgesteld in Jezus, dat zij zich door hun leiders lieten ophitsen en Hem naar het kruis verwezen.

Ook de teleurstelling van de discipelen was groot toen hun verwachte Koning Jezus aan het kruis werd genageld, stierf en werd begraven. De apostel Judas was zelfs zodanig teleurgesteld, dat hij Jezus verried. Maar na Zijn Opstanding uit het graf begon er toch weer wat hoop in hun harten te groeien. Zou het Koninkrijk dan tóch nu aanbreken? Zij waren Jezus'

lessen in Luk. 19:11 vergeten: *“En als zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide een gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en omdat zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden.”*

Vlak voordat Jezus ten hemel voer, stelden zij aan Hem dan ook de direkte vraag: *“Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?”* (Hand. 1:6b). Maar wat was Zijn antwoord? *“En Hij zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft;”* (Hand. 1:7).

Jezus' antwoord zou ons tot bescheidenheid moeten brengen. Het komt ons ook niet toe om precies de tijd van Gods Koninkrijk te weten, net zo min als de dag van Jezus' Wederkomst (Matt. 24:36). Laten we daarom waken voor standpunten als zou het Koninkrijk reeds zijn aangevangen.

Gezien Jezus' antwoord was het Koninkrijk van de Messias blijkbaar nog niet gekomen. Althans niet op de manier zoals de discipelen en overige Joden hadden gedacht. De eindtijd was blijkbaar nog niet begonnen. Israël werd dus nog niet definitief van de vijanden verlost.

Dit alles betekent, dat de bijbelse profetieën blijkbaar een véél diepere betekenis en vervulling hadden dan de discipelen en de overige Joden hadden gedacht. Hoewel zij zich dat niet realiseerden. Omdat zij geen begrip hadden voor de profetieën, die spraken van een Messias die zou lijden en sterven voor hun zonden, was hun geestelijke blik vertroebeld. Zelfs ná de dood en Opstanding van Jezus hadden de discipelen nog niet meteen de juiste blik op de noodzaak van het lijden van de Messias.

Maar volgens een auteur, van wie ik helaas de naam niet meer weet, was er toch één persoon, die wel de goede blik op het Koninkrijk had! Het was de moordenaar die naast Jezus aan het kruis hing. Hij was de enige die nog in Jezus geloofde. Hij zag in Jezus de grote Overwinnaar, Die naar Zijn Koninkrijk ging. Hij had een geweldig geloof in Jezus en in Zijn verlossingskracht en een geweldige visie op het komende Koninkrijk. En hij werd door Jezus gered. Luk. 23:39-43 – *“En een der kwaaddoeners, die gehangen waren, lasterde Hem, zeggende: Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelven en ons. Maar de andere, antwoordende, bestrafte hem, zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt? En wij toch rechtvaardiglijk; want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn. En Jezus zeide tot hem: Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.”*

De vraag is dus of het blijkbaar Gods wil was, dat het Koninkrijk van de Messias nog niet meteen werd gevestigd, toen Jezus tweeduizend jaar geleden op aarde wandelde?

Over Gods exacte wil bestaan belangrijke van elkaar verschillende visies. Enkele van deze visies zal ik nu kort behandelen.

Visie 1: Gods Koninkrijk werd uitgesteld

Er zijn geloofsgroepen die leren, dat het Koninkrijk ten tijde van Jezus' omwandeling op aarde door God werd uitgesteld voor een periode van tweeduizend jaren. Zij stellen dat de bijbelse profeten niet hadden voorzien, dat Israël in eerste instantie de predikingen van Jezus over het Koninkrijk zou verwerpen. In Zijn predikingen bood Jezus Israël het Koninkrijk als het ware aan, want Hij predikte: *“Bekeert u, want het Koninkrijk van God is nabij gekomen.”* Het Evangelie dat Jezus predikte, wordt daarom het zogenaamde “Evangelie van het Koninkrijk van God” genoemd.

Indien Israël Jezus' predikingen wél zou hebben geaccepteerd, dan zou hun profetische hoop geheel zijn vervuld en zou het Koninkrijk wel zijn gekomen. Israël weigerde echter, waarna Jezus Zijn prediking zou hebben veranderd en zou zijn begonnen om Zijn discipelen voor te bereiden op het zogenaamde “Uitgestelde Gemeentetijdperk”. Opnieuw wijs ik u op

de studie “EINDTIJDTHEOLOGIEËN”.

God zou het beloofde Koninkrijk hebben uitgesteld en het Gemeentetijdperk hebben tussengeschoven om Zich nu eerst maar met de heidenvolkeren te bemoeien om voor Zichzelf een Gemeente klaar te maken. En omdat Israël Jezus' prediking afwees, werd Israël verstrooid.

Ter verduidelijking van deze theologie wordt daarom het komende Koninkrijk ook wel het “Uitgestelde Koninkrijk” genoemd. Omdat het Koninkrijk zou zijn uitgesteld, prediken vele aanhangers van deze leer nu niet meer het zogenaamde “Evangelie van het Koninkrijk van God”. Nu prediken zij het “Evangelie van de Genade van God” door het geloof in Jezus. Dit Evangelie zegt: *“Ontvang Jezus in je hart en ga naar de hemel.”*

Met andere woorden, er wordt dus onderscheid gemaakt tussen deze twee evangeliën. Deze theologie leert voorts, dat er wel een moment zal komen dat het Evangelie van het Koninkrijk opnieuw zal worden gepredikt. Namelijk, nádat de Gemeente vóór de grote Verdrukking uit deze wereld zal zijn opgenomen in de hemel, zullen er 144.000 Joodse dienstknechten Gods (Openb. 7:1 e.v.) uitgaan om dit Evangelie te gaan prediken. Dit zal de tijd zijn waarin God Zich opnieuw en in directe zin met Israël gaat bemoeien. Israëls materiële en geestelijke herstel in onze tijd zien zij als een voorbereiding op de komst van Gods Koninkrijk.

Geliefde broeders en zusters, deze studie zal worden vervolgd met de visie, dat God de tijd voor het Koninkrijk nog niet rijp achtte, omdat eerst nog het reddende Evangelie aan de wereld moest worden gebracht.

Moge God u en mij de komende week zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)